

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TOT UW SCHA EN SCHANDE

Toneelspel in vijf bedrijven

door

SYLVAIN LUYCKX

This is a piece of fiction

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1988

(N° 1660)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste zeven tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1988 Toneelfonds J. Janssens / Sylvain Luyckx

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S.

DE LERAARS.

MARK LAUWERS	Leraar godsdienst
JOHAN TAELEN	Leraar talen
PETER VANDENBERG	Leraar fysica
DIRK WIJNGAERTS	Leraar Wiskunde
RUDDY WITTOECK	Leraar geschiedenis.
VEERLE DE DOOI	Kandidaat onderofficier
ANNIE BRAET	Afdelingscommandant

(2 dames - 5 heren.)

GEGEVEN: Een leraarskamer rond 1980 in een school voor onderofficieren van het Belgische leger. De ingang deur is rechts, links is er een hoog raam. Voor het raam staat het bureau van Taelen, ernaast zijn metalen kast. Links bevinden zich de kast en het bureau van Vandenberg, dan die van Wittoeck en rechts die van Lauwers. Iedere metalen kast is voorzien van een slot waarvan iedere leraar eigenaar een sleuteltje heeft. In een hoek staat een emmer water. Links van de deur staat een oude stoel, rechts ervan een zetel.

E E R S T E B E D R I J F.

(Woensdag. 15u30 Taelen en Vandenberg zitten aan hun bureau te werken.)

VANDENBERG: (Kijkt op) Waar is collega Wittoeck?

TAELEN: Een eindje gaan joggen. Hij is de laatste tijd behoorlijk wat kilo's aangekomen.

VANDENBERG: Verbaast me niets. Zoals die bananen vreet!

TAELEN: Tja, hij is er nu éénmaal verzot op.

VANDENBERG: (ondeugend) Als het waar is dat het voedsel iets over de mens zegt...

TAELEN: ... dan moet hij een gorilla zijn. (gelach)

VANDENBERG: Je moet toch maar de moed opbrengen om bij zo'n vriesweertje te gaan joggen!

TAELEN: Zeg dat wel. Vanmorgen was mijn neus zo stijf als een ijspegel.

VANDENBERG: Dat is niet moeilijk als hij zo lang is.
(binnenpretje)

TAELEN: (doet alsof hij niets heeft gehoord) In Antwerpen aan het station kwam een oude man aan. Ze moesten hem met z'n tweeën van de fiets tillen. (Gelach, korte pauze.)

TAELEN: Vielen de leerlingen mee het eerste lesuur?

VANDENBERG: Die vallen nooit mee!

TAELEN: (verbaasd) Het zijn toch rustige jongens?

VANDENBERG: Iets té rustig. Ik kan het programma niet afwerken. Ze kennen het verschil niet tussen een deciliter en een decaliter. Trek daar mee naar de oorlog!

TAELEN: Kom kom, niet overdrijven.

VANDENBERG: Zeg, Wittoeck is toch al een tijdje weg?

TAELEN: Van om half twee. Hij kan ieder ogenblik terugkeren. (Vandenberg zet de deur 10 cm open, schuift de stoel tot tegen de deur, vult een beker met water en zet die tussen bovenrand en stijl van de deur)

(Wittock komt binnen in jogging-pak en krijgt het water over zijn hoofd. Blijft staan in de deuropening.)

TAELEN: Genoeg gelopen, collega Wittoeck?

VANDENBERG: Al een douche genomen, collega Wittoeck?
(gelach)

WITTOECK: (droog) Uiteraard. Wat een verfrissing. (Droogt zichzelf met zakdoek af, zet zich op zijn bureaustoel)

VANDENBERG: Geef toe dat het een goeie grap was. (half lachend)

WITTOECK: (luid) Hou op met dat idioot gelach voor ik jullie allebei de nek omdraai! (neemt krant)

TAELEN: Jij hebt geen gevoel voor humor... (ziet Wittoeck in de sportbladzijden kijken) en geen ernstige interesses. (Tegen Vandenberg) Je moet dat daar eens zien (wijst naar Wittoeck) Dat leest de krant en dan nog alleen die vervloekte sportrubriek.
Bah!

WITTOECK: Wat jou niet interesseert moet je een ander niet misgunnen! (legt krant neer, neemt banaan uit bureauschuif en eet.)

TAELEN: Ik haat sport. Neem nu bijvoorbeeld voetbal. Wat is dat in feite? Een bende uilskuikens die achter elkaar aanhollen en om 't eerst een bal trachten te raken. Als ééntje erin slaagt de bal tussen de palen door te jagen, begint het hele spelletje opnieuw vanaf de middellijn. Kun je je nu iets idioters indenken?

WITTOECK: (eet banaan) Sport is gezond. Je zou er beter ook aan beginnen, slap model.

TAELEN: Jij verslindt de ene banaan na de andere. Wat haalt de sport dan nog uit?

WITTOECK: Ik eet bananen als ik dat wil en je mag op je kop staan, maar sport is gezond.

VANDENBERG: Ik ga regelmatig een partijtje tennissen op het terrein van de school, hier een paar honderd meter vandaan.

TAELEN: Pfff. Daar heb ik nog nooit een voet gezet. Ik heb een hekel aan sport, maar ik hou van bergbeklimmen.

VANDEBERG: En dat is geen sport, slimmerik!

TAELEN: Neen! Dat is eerder een recreatie-activiteit.

WITTOECK: Maar dat zijn toch alle sporten?

TAELEN: Bergbeklimmen is gezonde lucht, het opzoeken van vrijheid. Je zweeft in de wolken (staat recht en trekt idiote zelfvoldane snoet) en voelt je in de 7de hemel.

WITTOECK: Pas maar op dat je hemel niet op je stomme kop naar beneden dondert!

TAELEN: Daar valt niet mee te spotten. Een vriend bergbeklimmer van mij is onlangs tijdens een beklimming uitgegleden. Een voet die geen houvast meer vindt, een touw dat het laat afweten en het is met je gebeurd! (stilte - Lauwers komt binnen, hij ziet er bleek uit, zet zich in de zetel naast de deur.)
Wat mankeert hem? (doelend op Lauwers);

WITTOECK: Hij heeft nog last van de heerlijke maaltijd waarmee we gisteren in de mess zijn overladen.

TAELEN: Ha! Wat bedoel je eigenlijk?

WITTOECK: 'k Heb daarnet gehoord dat de commandant er ook last van heeft.

TAELEN: Maar van wat?

WITTOECK: Tourista! (ziet dat Taelen het niet begrijpt)
Diarree!

TAELEN: Hoe hebben ze die opgedaan?

WITTOECK: Je weet toch dat we een overvloedige schotel ossetong geserveerd gekregen hebben.

TAELEN: En?

VANDEBERG: Die zalig uitziende lappen waren rijkelijk met bacteriën besprenkeld!

TAELEN: 't Is niet waar!

WITTOECK: 't Is maar al te waar!

TAELEN: Die vleesleverancier zal hier ook nooit meer moeten komen.

WITTOECK: Daar ben ik nog niet zo zeker van. Hij is vrij goedkoop met al zijn waren.

LAUWERS: (voelt zich duidelijk ongemakkelijk) 'k Heb me nog maar zelden zo misselijk gevoeld.

VANDENBERG: Wees blij dat die troep uit je darmen is!

LAUWERS: Ik wou dat ik rijk was, dan hoefde ik die legerkost niet meer te vreten.

TAELEN: En wat zou jij met al dat geld aanvangen?

VANDENBERG: Ik zou het in ieder geval weten.

WITTOECK: Jij zou er mee in je ongeluk lopen.

VANDENBERG: Dat dacht je maar. Ik zou me een mooie villa kopen met een prachtige tuin.

LAUWERS: Daar zou je vrouw ook wel blij mee zijn!

VANDENBERG: Ik betwijfel of ik die nog zou binnenlaten.

TAELEN: Ik zou me een klassewagen aanschaffen uitgerust met de modernste snufjes.

WITTOECK: En bij de eerste de beste gelegenheid een boom rammen? Neen, geef mij maar een gemakkelijk leven, reizen met het vliegtuig, VIP-hotels, geestrijke drankjes...

LAUWERS: En altijd vrouwelijk schoon in de buurt? Dankje!

WITTOECK: Daar heb jij geen last van!

LAUWERS: Man gebruik je verstand. Zet het geld op de bank en leef van je rente.

VANDENBERG: Om heel je leven bang te zijn een cent te verteren? Je wordt bedankt.

TAELEN: (tegen Lauwers) Jij bent toch altijd zo begaan met het lot van de minderbedeelden. Valt er voor hen niets van de kar?

LAUWERS: (verrast door de terechte opmerking) Wel euh...

WITTOECK: Dat is maar show! (wegwerpgebaar)

LAUWERS: (veert recht) Ik protesteer!

VANDENBERG: Ik wist niet dat jij protestant was! (spottend)

LAUWERS: Laat mijn geloofsovertuiging erbuiten! (verontwaardigd)

WITTOECK: (kalmerend) Waar maken we eigenlijk ruzie om? We hebben geen van allen een cent. (de korte stilte die volgt bewijst dat hij gelijk heeft.)

VANDENBERG: Een spelletje kaatsen, collega Taelen? (toont superballetje.)

TAELEN: (verbaasd) Waar komt die vandaan?

VANDENBERG: Tijdens de les Fysica vlogen ze me om de oren! (lachend)

WITTOECK: Dat geloof ik graag!

TAELEN: Vooruit dan maar. (hij begeeft zich met Vandenberg naar de deur.)

WITTOECK: Ik dacht dat jij een hekel had aan sport? (tegen Taelen)

TAELEN: Kaatsen is anders. Daar heb je geen kracht voor nodig.

WITTOECK: Maar ook geen hersens.

TAELEN: Het doodt in ieder geval de tijd! (Vandenberg en Taelen beginnen tegen de deur te kaatsen, beiden gaan zo in het spel op dat ze de naderende voetstappen in de gang niet horen. De commandant komt binnen)

COMMANDANT: Goedemiddag heren!

ALLEN: (enigszins verrast, ongeordend) Middag commandant!

COMMANDANT: De heren professoren zijn van het leven aan het profiteren zie ik!

VANDENBERG: Het is slechts een onschuldig balspel, commandant.

COMMANDANT: Onschuldig! Het verstoort de discipline en het gezag, menéér Vandenberg! Iedere ondermijning van de tucht is nadelig. Eén onderdeel uit het raderwerk en de pytamide stuikt inéén. Wij zijn allen skakels in een ketting!

TAELEN: Schakels in een ketting.

COMMANDANT: (verrast door de correctie) Pardon?

TAELEN: "schakels" is de juiste uitspraak. De sisklank wordt niet gevolgd door een fricatief.

COMMANDANT: Hou op met die geleerddoenerij! Ik heb goed nieuws! Heren, u hoeft vrijdag niet aanwezig te zijn. Er komt hoog bezoek.

WITTOECK: En dan kan men ons missen als kiespijn!

COMMANDANT: (lach onderdrukkend) Juist meneer Wittoeck. Tot ziens heren. (verlaat lokaal)

VANDENBERG: Dàt was prettig nieuws.

LAUWERS: Huh! Met sukkelaars als wij doen ze wat ze willen. We mogen opdraven als ze een bevel geven en we kunnen ophoepelen als het hun past! Alleen de rijken ontsnappen eraan.

VANDENBERG: (tegen Lauwers) Jij bent zo pessimistisch!

TAELEN: En dat terwijl er ieder weekend zoveel miljoenen te winnen zijn! (zucht)

WITTOECK: Inderdaad. Afgelopen weekend was er weer maar één winnaar, een nobele onbekende heeft met de loterij 42 miljoen gewonnen!

LAUWERS: Alsjeblief! (hoofdschuddend) Dat zal mij wel nooit overkomen. (berustend)

TAELEN: Toch is het geluk al een paar keer dicht in mijn buurt geweest.

WITTOECK: Hoe bedoel je?

TAELEN: Mijn buur won vorig jaar 4 miljoen met de paardenwedrennen.

WITTOECK: Die zal dan wel voldoende inleggen.

TAELEN: Inderdaad. (lachend) Maar als hij niets wint eet hij de hele dag confituur!

LAUWERS: Indien ik me ooit aan iets dergelijks zou wagen, zou ik het met de TOTO proberen.

TAELEN: Waarom de TOTO?

LAUWERS: Omdat bij voetbaluitslagen de logica een belangrijke rol speelt!

VANDENBERG: Daar zeg je zoal iets!

WITTOECK: Tja, als een kampioenenploeg uitkomt tegen een degradatiekandidaat, dan twijfel je niet aan de uitslag.

LAUWERS: Zeg, waarom leggen we niet samen? We kunnen nog een formulier invullen voor volgend weekend!

TAELEN: Waarom niet?

WITTOECK: En hoeveel gaan we investeren?

VANDEMBERG: Investéren? Gaat dat zoveel geld kosten?

LAUWERS: Wie niet waagt niet wint.

TAELEN: Eén van mijn kennissen besteedt er wekelijks 500 fr. aan.

VANDEMBERG: 500 Fr? Welke bank heeft die overvallen?

TAELEN: Hoe hij eraan geraakt is zijn zaak, maar hij doet het!

VANDEMBERG: Te duur voor mijn beurs! Ik moet een hoge huishuur betalen en mijn vrouw verdient niets. Die zit in Zwitserland bij haar ouders.

TAELEN: Jouw vrouw is zo ver van huis. Ben je niet bang haar te verliezen?

WITTOECK: Huh! Hij raakt er niet van af! (vernietigende blik van Vandenberg)

VANDEMBERG: (geeft Taelen antwoord) Helemaal niet! Maar het probleem is dat ze geen werk kan vinden. We moeten de tering naar de nering zetten.

WITTOECK: Vandaar dat jij hier iedere middag eet als een hongerige wolf! (plagend)

LAUWERS: Als wij aan tafel gaan is de soepkom al half leeg!

TAELEN: Wat wil je! Thuis is 't alle dagen aardappelen met ajuinsaus. (gelach)

VANDEMBERG: Wat ik eet is mijn zaak! Maar meer dan 100 F kan ik me niet veroorloven. (enigszins geïrriteerd)

WITTOECK: Als iedereen 100 Fr inzet moeten we een prijs winnen!

TAELEN: Met je beide voeten op de grond blijven, a.u.b.!

VANDENBERG: En wie gaat het formulier laten valideren?

WITTOECK: Wiens idee was het?

LAUWERS: Goed, goed. Laat dat maar aan mij over. De vraag is wàt we gaan invullen!

VANDENBERG: Wat zijn de matches voor dit weekend?

WITTOECK: Ik zal eens in de krant kijken. (kijkt) Het zijn bekerwedstrijden. Dat geeft altijd ongewone tegenstanders. De eerste in Anderlecht-Verrebroek.

VANDENBERG: Spotgemakkelijk. Een thuisoverwinning natuurlijk.

WITTOECK: Juist. Tweede match: Mol-Standard.

VANDENBERG: Een uitzege.

WITTOECK: Akkoord. Club Brugge-Liedekerke. Een thuisoverwinning?

VANDENBERG: Ongetwijfeld.

TAELEN: (heeft net als Lauwers toegekeken maar onderbreekt hen nu.) Mag ik de heren even onderbreken?

WITTOECK: Waarom? Jij weet toch niets van voetbal af?

TAELEN: Maar genoeg om dergelijke oerlogische uitslagen te kunnen voorspellen. Om geld te winnen moeten we gedurfde uitslagen invullen.

WITTOECK: Je bedoelt een gelijkspel voor Brugge-Liederkerke?

TAELEN: Ik bedoel winst voor Liedekerke! (Vandenberg en Wittoeck schieten in een luide lach)

VANDENBERG: Je reinste onzin.

WITTOECK: Zelfs een ezel begrijpt dat zo'n uitslag niet kan!

LAUWERS: (kalm) Je hebt 1 kans op 10.000 dat je gelijk hebt!

TAELEN: Maar als ik gelijk heb zal het ons een bom duiten opleveren!

WITTOECK: Larie en Apekool!

TAELEN: Oh ja? Met jullie voorspellingen winnen we in 't beste geval onze 100 Fr inzet terug.

VANDENBERG: Daar zit iets in.

TAELEN: We spelen maar één keer maar laat ons in godsnaam spelen om in één klap steenrijk te zijn!

LAUWERS: Juist! Wat hebben we aan een aalmoes?

TAELEN: Dan moeten we nog werken tot ons 65ste!

LAUWERS: Als we zo oud worden!

WITTOECK: Ik in ieder geval niet.

VANDENBERG: Dat is maar goed ook. Wie weet hoe je'r dan uitziet! (boots oude man met wandelstok na) Pardon meneer, is dit de weg naar 't armhuis?

WITTOECK: En toch ben ik het er niet mee eens. Het is geld verkwisten.

VANDENBERG: Dat is geen bezwaar voor jou. Jij doet niets anders.

TAELEN: Hij vergooit al zijn geld aan drank, vrouwen...

VANDENBERG: ... en bahanen!

LAUWERS: Laten we stemmen! Wie verliest moet zich sportief bij de meerderheid aansluiten. Iedereen akkoord? (allen knikken) Voor? (alleen Wittoeck is tegen) Het spijt me collega Wittoeck.

TAELEN: Dus we overlopen het rijtje opnieuw. Uitoverwinningen voor Verrebroek op Anderlecht en Liedekerke op Brugge, een thuiszege voor Mol tegen Standard...

D O E K.

T W E E D E B E D R I J F.

EERSTE SCENE.

(Maandagmorgen 7u55. Vandenberg en Wittoeck komen het leraarslokaal binnen, openen hun kast en verwisselen hun vrijetijdskledij vliegensvlug voor pak en das.)

VANDENBERG: (opent de deur eerst) 't Is niet waar! Moeten we hier weer een hele dag naar die 4 muren zitten kijken? Om dan nog maar te zwijgen van die domme gasten die het verschil niet kennen tussen een meter en een kilometer.

WITTOECK: Tja, d'er is niets aan te doen. We moeten les geven in de School voor Onderofficieren tot het einde van onze legerdienst. Och, troost je, ze kunnen ons hier toch niet eeuwig vasthouden? Nog een paar maanden en we hebben onze vaderlandse plicht vervuld!

VANDENBERG: Jij hebt makkelijk praten! Jij hebt geen gezin.

WITTOECK: Had je verstand gebruikt! Wie trouwt er nu voor zijn legerdienst achter de rug heeft? Trouwens, ik zou nooit willen trouwen.

VANDENBERG: Allemaal vijgen na Pasen.

WITTOECK: Je wist toch dat je van een militievergoeding niet kan leven?

VANDENBERG: Is het daarom dat ik in Gent bijlessen geef!

WITTOECK: Betaalt het goed?

VANDENBERG: Het is eigenlijk een bureau dat de accomodatie verstrekt en de studenten aanbrengt. Ik krijg 250 Fr per uur, het bureau het dubbele!

WITTOECK: Een hongerloontje dus. Nu begrijp ik waarom jij zo broedmager bent! (lachend)

VANDENBERG: Vanavond moet ik zelfs dat hongerloontje missen. Ik heb avondstudie. Ik zal wel verplicht zijn hier te overnachten. En het is zo ellendig om in de

kazerne te blijven slapen. 's Morgens om 6 uur maken ze je al wakker.

WITTOECK: De officieren toch niet?

VANDENBERG: Die niet maar die gasten zijn al wakker omdat ze inspectie krijgen en zolang die officier er niet is speelt hun platendraaiër keihard!

WITTOECK: Dan draaien ze Bruce Springsteen, Steve Winwood, Michael Jackson...

VANDENBERG: (lachend) Als 't nu nog Freddy Breck was of Eddy Wally. Weet je, de eerste avond dat ik hier sliep kwamen ze door de ruit in mijn kamerdeur gluren. En ik stond daar natuurlijk in mijn ondergoed. Maar dat is me geen tweede keer overkomen. De volgende dag heb ik de ruit dichtgeplakt met porno-foto's.

WITTOECK: En je had nog véél meer nieuwsgierigen?

VANDENBERG: Natuurlijk niet! De kleurrijke kant was alleen vanuit de kamer zélf zichtbaar! (binnenpretje)

WITTOECK: Sadist! Die jongens zo doen lijden. (Taelen komt binnen zonder kloppen, stapt direct naar zijn kast.)

TAELEN: Ha onze lieve vrienden zijn er al. Weer goed gemutst met zo'n aangename dag voor de boeg? 'k Heb jullie horen jubelen tot in de gang.

WITTOECK: Je zult op de duur je eigen onzin nog geloven.

TAELEN: Een beetje humor collega, een beetje humor! (Wil Wittoecks krant nemen.)

WITTOECK: Héhé! Die is van mij. Dat is mijn vaste bron voor amusement.

VANDENBERG: Hij leest tijdens de les de sportpagina's terwijl de leerlingen slaven.

TAELEN: Waar is Lauwers? Hij zat daarnet niet op de militaire bus.

VANDENBERG: Die rijdt tegenwoordig mee met een beroeps-officier die hier gekazerneerd is. Een hele knappe. Ze is hier nog niet lang.

TAELEN: Een vrouw! (verrast)

WITTOECK: En wat voor één! Een ruimdenkend en rondborstig
vrouwmens!

VANDENBERG: En reeds erg populair bij haar mannelijke col-
legas!

WITTOECK: Zelfs de kolonel eet uit haar hand.

VANDENBERG: Hij zou haar kunnen opeten bedoel je!

WITTOECK: Ondertussen kan onze collega godsdienst rustig
meerijden met een brok vrouwelijk schoon. Er zijn
nochtans ook onder de leerlingen knappe meisjes. Veer-
le de Dooi bijvoorbeeld.

TAELEN: Ik heb zo de indruk dat onze collega godsdienst
regelmatig bij haar binnenspringt (de anderen kijken
veelbetekenend en lachen) Enfin, jullie begrijpen
wat ik bedoel..

VANDENBERG: Ja ja! Hij wipt er 's avonds al eens binnen.
(lacht schalks)

WITTOECK: Hoe zou je zelf zijn? Het is een verleidelijk
ding! Ik zou er best mee op reis willen gaan, naar
Noorwegen of Zweden bijvoorbeeld.

TAELEN: Ah!

WITTOECK: En liefst in een hotel, in één en dezelfde kamer.
Dat is goedkoper.

TAELEN: Is dat alles?

WITTOECK: En oh ja! In hetzelfde bed... een éénpersoons
uiteraard! Dan besparen we nog op de verwarmings-
kosten ook!

TAELEN: Ze is in ieder geval anders dan Myriam de Roos.

WITTOECK: Dat geloof ik graag! Die is nog met geen tang
aan te pakken. Een echte venijnige slang.

TAELEN: Jij kan het weten. Je bent er al door gebeten.

WITTOECK: Hou je mond!

TAELEN: (tegen Vandenberg) Hij heeft er in de kantine mee
gedanst toen hij al een paar glaasjes op had... en
hij heeft zich vergallopeerd. (lachend)

VANDENBERG: En het beviel haar niet?

TAELEN: Helemaal niet. Ze heeft een pot mosterd over
zijn kruin gegoten. (gelach)

VANDENBERG: Dat had wel een pikant nasmaakje, zeker, collega Wittoeck? (lachend)

TAELEN: (heeft inmiddels het sleuteltje uit zijn zak genomen en staat aan het slot van zijn kast te morrelen.) Wat is dat nu? Ik krijg het slot niet open! Zeg Petrus (tot Vandenberg) jij hebt toch weer niet aan mijn slot geprutst?

VANDENBERG: Wie? Ik? (verrast)

TAELEN: Je zou niet durven!

VANDENBERG: Als jij mijn kast niet dooreenrammelt zal ik ook geen streken uithalen.

TAELEN: Dus jij hebt inderdaad mijn slot gesaboteerd?

VANDENBERG: Ik ben onschuldig! Trouwens, je beledigt me, ik zou veel gesofisticeerder te werk gaan.

WITTOECK: Je bedoelt dat water dat je eens op mijn stoel gegoten hebt? Mijn broek droop.

VANDENBERG: (geweldig gelach) Geef toe dat het een goeie was.

WITTOECK: Flauwe kul, een onnozele streek, dat was het, en als je niet stopt met dat idioot gegiechel zal ik je eens bij de kraag vatten. (maakt beweging naar Vandenberg)

VANDENBERG: Ik ben zo onschuldig als een pasgeboren lam.

WITTOECK: En even onnozel. (tegen Taelen) Hij zal het niet gedaan hebben, anders was het één van zijn watergrappen geweest.

TAELEN: Jij bent daar zo zeker van! Aha! Jij hebt er zélf aan geprutst!

WITTOECK: (geïrriteerd) Zeg ventje, dat is beneden mijn waardigheid.

TAELEN: Dan heeft Lauwers het gedaan. Daarom heeft hij zich vanmorgen nog niet laten zien! Wacht! Ik zal